نگاه بیرون

زمان درنگ

The Washington Post

ترجمه: نسرین رضایی

● آخرین دور از مذاکرات پیرامون فعالیت‌های هسته‌ای ایران، با وجود گمانه‌زنی‌های مثبت و منفی داخلی و خارجی، ناامیدکننده بود. مقامات تهران پیشنهاد یا پاسخ مثبتی به هیات مذاکره‌کننده ۵+۱ ارایه ندادند، بحثی از محدود کردن پروسه غنی‌سازی اورانیوم از جانب مقامات مذاکره‌کننده تهران به میان نیامد و آنچه حاصل شد، تنها یک فاصله بزرگ حباب‌گونه میان دو طرف بود. در حقیقت ائتلاف بین‌المللی مذاکره‌کننده تلاش داشت تا در مقابل اعطای امتیاز کاهش تحریم‌های اقتصادی، امتیاز بزرگ‌تری از ایران بگیرد؛ امتیازی چون توقف تولید اورانیوم غنی شده. اما گویا خواسته مقامات ایران چیز دیگری بود: لغو کامل تحریم‌های اقتصادی در مقابل گام برداشتن در مسیری که این اطمینان حاصل شود که فعالیت‌های هسته‌ای ایران بیش از آنچه هست جلو نخواهد رفت. مذاکرات در برزخ رها شد. دولت «باراک اوباما» و متحدانش پیشنهاد درخواست تهران برای ادامه نشست‌ها را نپذیرفتند اما با تمامی این اوصاف، حداقل در مقطع کنونی هیچ چیز ایران را تهدید نمی‌کند. نه ایالات متحده و نه اسراییل در شرایط اجبار برای جنگ و هدف قرار دادن نظامی ایران قرار ندارند. اکنون زمان انتظار است. اینکه منتظر بنشینیم. انتظاری دوماهه تا تاریخ انتخابات ریاست‌جمهوری در تهران. انتظاری که شاید نتایج مثبتی هم به همراه داشته باشد. اینکه آیا پس از برگزاری انتخابات مواضع ایران منعطف‌تر خواهد شد یا نه؟ درست است، طرفداران حمله نظامی به ایران سخنان و ناسزاهای تمسخرآمیز «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر اسراییل را می‌ستایند اما نباید این را فراموش کرد که نتانیاهو حتی بخشی از گروه مذاکره‌کننده با ایران هم نیست. با تمام این اوصاف، نخست‌وزیر اسراییل در مجمع عمومی سازمان ملل سخن از «خط قرمز» در فرآیند هسته‌ای ایران به میان آورده و می‌گوید که تهران از این خط عبور کرده است. نتانیاهو در سخنان ماه سپتامبر خود در مجمع صراحتا گفت: «مذاکرات نتیجه‌بخش بود و نه تحریم‌های اقتصادی.» تصویری که نتانیاهو در سازمان ملل از خط قرمزی که روی کاغذ در دست گرفته بود، تنها به بحث روز مطبوعات در ایالات متحده و اسراییل برای تمسخر بدل شد. تصویری از یک بمب و یک خط قرمز. نخست‌وزیر اسراییل گفت: «ایران نمی‌تواند اجازه تهیه اورانیوم غنی شده ۲۰درصدی و قرار گرفتن در مسیر تولید بمب اتمی را داشته باشد.» او افزود: «تهران تا سال ۲۰۱۳ به این هدف دست خواهد یافت.» ایران به این سخنان و آن تصویر توجهی نکرد اما بخش جالب ماجرا اینجاست که بر اساس آنچه برآورد شده در ماه فوریه، بخش زیادی از تولید اورانیوم ایران به تامین سوخت راکتورهای تحقیقاتی اختصاص داده شده است. با توجه به گزارش اخیر بازرسان بین‌المللی در ماه فوریه ایران ۴۰ درصد از اورانیوم غنی‌شده ۲۰ درصدی خود را صرف سوخت یا «اکسید» مورد نیاز این راکتورها کرده است. اما نتیجه این توضیحات اینکه، ایران در واقعیت، زیر خط قرمزی که نتانیاهو در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویر کشید، قرار گرفته است و این خود به‌تنهایی به معنای چندین ماه زمان است. نکته ماجرا اینجاست: باراک اوباما همچنان در مسیر دیپلماسی قرار دارد. حداقل برای چندین ماه آن هم حالا که خبری از خط قرمز واقعی نیست...

خبر

هاشمی:مشاور نظام و مردم می‌مانم

● **شرق:** رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام در دیدار جمعی از استانداران اسبق کشور، جمع حاضر را نیروهای مخلص و دلسوز نظام و کشور خواند و با اشاره به سابقه تلاش و کوشش‌های بی‌وقفه آنان برای پیشرفت، آبادانی و سازندگی ایران اسلامی افزود: استفاده و بهره‌برداری از توان، تجربه و دانش نخبگان و مدیران سابق کشور نیازمند سازماندهی و ایجاد ساختاری مردمی و حکومتی است تا بتوان از توانمندی‌های پراکنده سرمایه‌های انسانی کشور به نحوه مفید بهره برد. آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، دستجات، جمعیت‌ها و احزاب قوی و فراگیر را زمینه و بستر مناسبی برای گردهمایی و هماهنگی نخبگان و مدیران ادوار گوناگون نظام اسلامی و نیز دلسوزان و وفاداران به انقلاب اسلامی خواند و با ابراز تاسف از عدم تحمل احزاب اصیل، مردمی و فراگیر در کشور افزود: در حال حاضر وجود احزابی همچون حزب جمهوری اسلامی با فراگیری کشوری، نیازی اساسی برای سازماندهی تقاضاهای بخش‌های گوناگون جامعه و تهیه برنامه‌های کارشناسی و کارآمد و نیز عملی کردن خواست ملی در سطوح بالای نظام است. عضو مجلس خبرگان رهبری در تشریح موفقیت‌های پس از جنگ و عبور کشور از بحران و خرابی به سمت توسعه و پیشرفت به عواملی چون همراهی کامل ملت با مسوولان نظام، هماهنگی و همدلی ارکان مختلف کشور گفت: باید تلاش کنیم سرمایه‌های از دست رفته کشور که نتیجه قدرت‌طلبی و باندبازی منحرفان و زورگویان است، دوباره احیا شود و این جز با صداقت و شجاعت و بازگشت از مسیر اشتباه و جبران مافات امکان‌پذیر نیست. هاشمی مردم ایران را دوستدار و وفادار به نظام و انقلاب خواند و تصریح کرد: باید خواسته‌های بحق مردم که همان آرمان‌های اصیل انقلاب و امام راحل است، مورد توجه بیشتری قرار گیرد. او در پاسخ به درخواست‌های مکرر جمع حاضر برای حضور در انتخابات آینده، از حسن ظن و تلاش دلسوزانه آنان برای گسترش مشارکت عمومی و تقویت پایه‌های نظام و انقلاب تشکر کرد و افزود: همه باید تلاش کنیم تا فردی صالح، کارآمد و دارای اندیشه و مقبولیت مردمی و قوی پا به عرصه بگذارد و بنده نیز تمام توان خود را همچون گذشته به عنوان یک مشاور برای نظام و در جهت خواسته‌های مردم به کار خواهم برد.

نگاهی به ورود فلاحیان و پورمحمدی به انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۲

رقابت وزیر با معاون

مهسا جزینی

وزیر و معاون هر دو باهم قصد آمدن و رقابت کردن دارند. علی فلاحیان که در هشت سال ریاست‌جمهوری هاشمی‌رفسنجانی وزیر اطلاعات او بود و مصطفی پورمحمدی معاون و قائم مقام وزارت اطلاعات در دوران او که هر دو هم از دانش‌آموختگان مدرسه حقانی هستند اعلام کرده‌اند که وارد کارزار انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۲ می‌شوند. فلاحیان که یک‌بار بخت خود را در این آزمون آزموده برای بار دوم قصد ورود دارد. او سال ۸۰ کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری هفتم بود.

رییس

علی فلاحیان متولد ۱۳۲۸ نجف‌آباد اصفهان و بزرگ شده آبادان است از سال ۶۳ تا ۶۸ قائم‌مقام وزارت اطلاعات در دوره وزارت ری‌شهری بود. بعد از فوت امام و با روی کار آمدن دولت هاشمی از سال ۶۸ تا ۷۶ به جای ری‌شهری نشست. در جلسه رای اعتماد مجلس در کابینه نخست هاشمی، ابراهیم اصغرزاده نماینده‌ای که به فلاحیان رای مخالف داد، نداشتن برنامه سیاسی مشخص را از جمله ضعف‌های فلاحیان برشمرد و گفت: «کسی که در مسند وزیر اطلاعات می‌نشیند باید فاقد موضع‌گیری سیاسی، مدیر و پخته باشد و به انضباط و تشکیلات هم اعتقاد کافی داشته باشد.» او در نهایت پیشنهاد کرد که در مجلس کمیسیونی به نام امنیت و اطلاعات تشکیل شود تا نقش کنترلی و قانون‌گذاری برای این وزارتخانه ایفا کند. او نبود چنین کمیسیونی را باعث تضییع حقوق این وزارتخانه دانسته بود. در نهایت فلاحیان توانست ۱۵۸ رای موافق را در برابر ۷۹ رای مخالف کسب کند. بعد از وزرای مسکن، بازرگانی و معادن و فلزات او دارای بیشترین رای مخالف بود. فلاحیان که مدتی هم رییس دانشکده وزارت اطلاعات بوده است، به نظر می‌رسد از همان ابتدا قبای این وزارتخانه را برای خودش دوخته بود اما باید چند سالی منتظر می‌ماند تا اندازه‌اش شود. او اگرچه درباره ورودش به وزارتخانه در سال ۶۸ می‌گوید: «آقای ری‌شهری دیگر قبول نکردند در وزارت اطلاعات بمانند. بعد ما را معرفی کردند.» اما در روایتی دیگر گفته است کسی که قرار بوده نخستین وزیر اطلاعات ایران شود او بوده نه ری‌شهری: «وزارت اطلاعات تاسیس شد بعد خدمت امام رسیدم و اجازه گرفتم که برگردم؛ امام فرمودند خیر شما باشید، من پررویی کردم و به امام گفتم این وزارت اطلاعات برای من شر می‌شود و با تقوا جور در نمی‌آید، امام سخنرانی کردند و گفتند باید بهترین‌ها در وزارت اطلاعات باشند. من ایستادم و دور بعد در دولت آقای هاشمی وزیر اطلاعات شدم.» اما به نظر می‌رسد وزیر پیشین که در جلسه رای اعتماد دومین کابینه سازندگی مهم‌ترین دستاورد وزارتش را تربیت نیروهای باکیفیت دانسته بود حالا چندان از این دوران حضورش راضی نیست چرا که اخیرا در جلسه شورای مرکزی جبهه خط امام و رهبری خراسان رضوی گفته است: «من ایستادم و دور بعد در دولت آقای هاشمی وزیر اطلاعات شدم؛ من آنجا ایستادم و عمر خود را تلف کردم، برای اینکه حقوق مردم ضایع نشود، حال به من می‌گویند اطلاعاتی آن هم از نوع بدش.» در سال ۷۰ اعضای وزارت اطلاعات به جماران رفتند و با مرحوم سیداحمد خمینی دیدار کردند. علی فلاحیان در این دیدار گزارشی از عملکرد وزارتخانه خواند و در مقابل یادگار امام او و کارکنان وزارتخانه را به کار بدون هیاهو و رعایت این وصیتنامه امام که «ملاک حال فعلی افراد است» توصیه کرد. بعد هم گفت که در مسیر به شانتاژ و تبلیغات دشمنان توجهی نداشته باشید و خط امام را نصب‌العین قرار دهید. مهم‌ترین واقعه‌ای که در دوران وزارت علی فلاحیان رخ داد ماجرای سوءقصد به جان هاشمی‌رفسنجانی در سال ۷۲، بازگشت شیخ علی تهرانی در سال ۷۴ به ایران و «ماجرای میکونوس» بود. در جریان ماجرای کشف قتل‌های زنجیره‌ای و انتشار اخبار آن در روزنامه‌ها نام علی فلاحیان هم زیاد به گوش می‌رسید او گفته است که علت اصلی انتساب قتل‌های زنجیره‌ای به او هم این بوده که او با شعارهای آقای خاتمی مخالف بوده است. با وجود همه اینها وزیر پیشین اطلاعات در سال ۸۰ وارد کارزار انتخاباتی ریاست‌جمهوری شد اما آرایی که به اسم او به صندوق‌ها ریخته شد از میزان آرای باطله هم کمتر بود. همان زمان در ماجرای قتل یک مامور انتظامی توسط محسن پسر او بسیاری معتقد بودند که این خبر در کاستن آرای او بی‌تاثیر نبوده است. فلاحیان برخلاف اغلب اصولگرایان در سال ۸۴ از حمایت احمدی‌نژاد سرباز زد. او در سال ۸۳ گفت که پیش‌بینی‌اش این است که هاشمی پیروز انتخابات است. او گفته بود که نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که ولایتی، لاریجانی و احمدی‌نژاد بعد از هاشمی قرار دارند. فلاحیان که از منتقدان مناظره‌های سال ۸۸ است، درباره عملکرد وزارت اطلاعات در آن زمان گفته است: «من نه می‌توانم ایشان [آقای اژه‌ای] را رد کنم نه می‌توانم ایشان را تایید کنم اگر ما بودیم، هم نسبت به اظهارات مسوولان و هم نسبت به مطبوعات هشدار می‌دادیم.»... فلاحیان برای بار دوم اعلام کرده است که قصد ورود به انتخابات ریاست‌جمهوری را دارد. اهل ائتلاف هم نیست. گفته است افرادی که ائتلاف می‌کنند دانش سیاسی ندارند و برای سهم‌خواهی آمده‌اند. این گفته او شاید به این برمی‌گردد که پیش‌تر جبهه متحد اصولگرایی حاضر نشده بود او را در فهرست انتخابات مجلس قرار دهد او که هم‌اکنون عضو خبرگان رهبری است تاکید دارد که هیچکس به اندازه او در خط رهبری نیست. وزیر اطلاعات دوران سازندگی گفته است که در صورت آمدن هاشمی با او هم ائتلاف نمی‌کند چون عضو کارگزاران نیست و در این ۱۲ ماه اخیر حتی دیداری هم با هاشمی نداشته است. به اعتقاد وزیر پیشین اطلاعات هرکس هم ائتلاف می‌کند حتما به دنبال سهم‌خواهی از معاونت و وزارتخانه در دولت آینده است. او حتی گفته است آقایانی که خود را برای انتخابات آتی نامزد کرده‌اند فاقد صلاحیت کافی‌اند و در این حدنیستند.

نکته

علی یونسی وزیر اطلاعات دولت اصلاحات با اشاره به اینکه حضور افرادی که پیش‌تر سابقه کار امنیتی داشته‌اند و الان سمتی ندارند به لحاظ قانونی ایرادی ندارد و ممانعت کردن از ورود آنها محروم کردنشان از حقوق شهروندیشان است به «شرق» می‌گوید: «اما مردم سختشان است که به افرادی با این پیشینه رای بدهند، تحلیل خود من از انتخاب نشدن آقای ری‌شهری در انتخابات ۷۶ نیز همین است.» تجربه شکست فلاحیان در انتخابات سال ۸۰ هم تاییدکننده نظر یونسی است. باید دید این تجربه باز هم برای فلاحیان و معاونش تکرار می‌شود یا نه؟

معاون

مصطفی پورمحمدی از اهالی رفسنجان و متولد قم است که از سال‌های ۵۸ تا ۶۵ دادستان انقلاب در استان‌های خوزستان، خراسان و هرمزگان بوده است. از سال ۶۹ تا ۷۸ رییس اطلاعات خارجی وزارت اطلاعات و از سال ۶۶ تا ۷۸ معاون و جانشین وزیر اطلاعات بوده است. درباره ورودش به وزارت اطلاعات می‌گوید: «مرحوم آیت‌الله قدوسی که دادستان انقلاب شدند از تعدادی از ما دعوت کرد و یک تیم ۲۰-۱۵ نفره‌ای رفتیم به دادستانی کل. حاکم شرع شدیم، دادستان شدیم و مقامات قضایی را برعهده گرفتیم. وقتی وزارت اطلاعات تشکیل شد و آقای ری‌شهری وزیر اطلاعات، شدند تعداد معدودی از این جمع به وزارت اطلاعات دعوت شدیم. شاید از مدرسه حقانی پنج یا شش نفر رفتیم به وزارت اطلاعات حالا چون ما چهره‌های اصلی وزارت بودیم و به ما هم می‌گفتند طلبه‌های مدرسه حقانی.» به جز معاون و قائم‌مقامی وزارت اطلاعات در دوران وزارت فلاحیان در دو سال نخست اصلاحات هم در وزارت اطلاعات بود اما با رفتن دری‌نجف‌آبادی و آمدن یونسی از وزارتخانه رفت. او که در دو سال دولت اصلاحات و دوران وزارت دری‌نجف‌آبادی همچنان در وزارتخانه حضور داشت، در سال ۷۷ در سفری به همدان تلاش مسوولان اجرایی کشور را در راه تحسین‌برانگیز خوانده بود. علی یونسی که پیش از آمدن از تغییر و تحول در وزارتخانه خبر داده بود. فروردین‌ماه ۷۸ پورمحمدی را برکنار کرد. در همان سالی که از وزارت اطلاعات رفت، در پرونده عبدالله نوری در دادگاه ویژه روحانیت از اعضای هیات‌منصفه بود. در پرونده دادگاه سلام و موسوی‌خویینی‌ها هم اسم او در میان اعضای هیات‌منصفه برده شد. در سال ۸۱ هم از شکات روزنامه آفتاب امروز بود که بعدا در جریان دادگاه اعلام شد از شکایتش صرف‌نظر کرده است. در سال ۸۳ و با تشکیل شورای هماهنگی نیروهای انقلاب، پورمحمدی از جمله اصولگرایانی بود که با تاخیر به اعضای این شورا اضافه شد. حضورش در شورا اگرچه ثمربخش نبود اما این باعث نشد که در دولت بعدی بدون سهم بماند. گفته می‌شود که او از سهمیه اصولگرایانی بود که برای گزینه وزارت کشور به نوعی به دولت جدید تحمیل شد. اما در همان ابتدای کار با نمایندگان به مشکل برخورد. ۸۰ نماینده مجلس هفتم مساله طرح سوال از او را در مجلس مطرح کردند. انتصاب افرادی با سابقه اطلاعاتی در معاونت وزارت کشور و همین‌طور در استانداری‌ها علت سوال مجلسیان بود. او که خودش را از نخستین اخراجی‌های دولت احمدی‌نژاد می‌داند اخیرا اعلام کرده اختلافش با احمدی‌نژاد بر سر قالیباف بوده است: «همزمان با حضورم در وزارت کشور شورای اسلامی شهر تهران آقای قالیباف را به عنوان شهردار انتخاب کرده و انتصاب وی با حکم وزیر کشور قطعی می‌شد و این همان چیزی بود که احمدی‌نژاد با آن مخالف بود و با توجه به اینکه امضای حکم قالیباف در آن زمان کار درستی بود بدون در نظر گرفتن نظر رییس‌جمهور و بدون اطلاع وی حکم قالیباف را امضا کردم، متاسفانه احمدی‌نژاد تنها به این دلیل که قالیباف رقیب انتخاباتی‌اش در انتخابات بود با انتصاب وی به عنوان شهردار تهران مخالف بود.» روزنامه ایران ارگان دولت در واکنشی طنزآمیز به این صحبت پورمحمدی دیروز نوشت: «البته وزیر برکنار شده دولت نهم از دیگر اقدامات بدون مشورت و اطلاع ریاست‌جمهوری در دوره تصدی وزارت کشور صحبت نکرده است.» با رفتنش به قوه قضاییه و سازمان بازرسی کل کشور و سرریز شدن پرونده‌های عملکرد دولتیان زیر دست او زاویه‌اش با دولت بیش از گذشته شد. او بارها دولت را به رفتارهای غیرقانونی متهم کرده و گفته است کشور غیربرنامه‌ای مدیریت می‌شود. درگیری بین او و دولت بر سرپرونده رحیمی در بیمه ایران به اوج رسید تا جایی که روزنامه دولت اعلام کرد پورمحمدی در جریان خروج از دولت چند میلیارد تومان پول همراه خود خارج کرده است. رییس سازمان بازرسی کل کشور در جواب گفت که این پول‌ها وامی بوده که به کارکنان وزارت کشور داده شده است. پورمحمدی همچنین از افزایش تخلفات دولت در دوسال گذشته خبر داده. عدم اجرای صحیح و دقیق برنامه‌های سالانه، شفاف نبودن فعالیت‌ها و بی‌توجهی در برابر تخلفات و انحرافات قانونی بیشترین تخلفات نهادهای دولتی از نگاه رییس سازمان بازرسی کل کشور بوده است. پورمحمدی که اسفندماه رسما اعلام کرد وارد رقابت انتخاباتی می‌شود اما برخلاف رییس‌اش اهل ائتلاف است و در «ائتلاف اکثریت اصولگرایان» برای انتخابات ریاست‌جمهوری نام پورمحمدی در کنار یحیی آل‌اسحاق، محمدحسن ابوترابی، محمدرضا باهنر و منوچهر متکی به چشم می‌خورد. او در اظهار نظری انتخاباتی گفته است: «در گام نخست باید سیاست خارجی‌مان را عاقلانه کنیم. متاسفانه برخی‌ها برای معروف شدن حرف‌های نسنجیده می‌زنند و اصلا به فکر مصالح کشور نیستند، اینها هست که دردسر درست می‌کند. نباید اجازه بدهیم ائتلاف بین‌المللی علیه ما درست شود. ما چند دشمن مشخص داریم؛ چرا باید دیگر کشورها را با خود دشمن کنیم.» علی یونسی وزیر اطلاعات دولت اصلاحات با اشاره به اینکه حضور افرادی که پیش‌تر سابقه کار امنیتی داشته‌اند و الان سمتی ندارند به لحاظ قانونی ایرادی ندارد و ممانعت کردن از ورود آنها محروم کردنشان از حقوق شهروندیشان است به «شرق» می‌گوید: «اما مردم سختشان است که به افرادی با این پیشینه رای بدهند، تحلیل خود من از انتخاب نشدن آقای ری‌شهری در انتخابات ۷۶ نیز همین است.» تجربه شکست فلاحیان در انتخابات سال ۸۰ هم تاییدکننده نظر یونسی است. باید دید این تجربه باز هم برای فلاحیان و معاونش تکرار می‌شود یا نه؟

داستان ادامه‌دار

ادامه از صفحه اول

لایحه بودجه ۹۲ دارای ویژگی‌های خاصی است. آخرین بودجه دولت دهم با تاخیری عجیب تقدیم شده و در مقابل، مجلس نهم اولین بودجه خود را بررسی می‌کند. ویژگی دیگر، غیرشفاف بودن لایحه دولت است که به دلایل متعدد اتفاق افتاده است. اگرچه می‌توان آن را اصلاح کرد که این نکته، امری گریزناپذیر و ضروری است. دیگر اینکه چند تصمیم مهم در بودجه مثل بحث هدفمندی، نرخ ارز و برآورد دلار و روابط بین دولت و نفت و نسبت بودجه جاری و عمرانی، فاقد شفافیت لازم است و از مستندات کافی نیز برخوردار نیست.

نوع «بودجه‌بندی» ارتباطی با زمان جمع‌آوری و ارایه آن ندارد و دولت می‌تواند به سرعت، بودجه را جمع کند اما نتیجه آن خواهد بود که دولت در «یک‌ضرب» رکورد زده و با توجه به نوع بودجه غیرقابل اجرایی که به مجلس داده شده، پیش‌بینی این است که بررسی آن در مجلس نیز رکورد «دوضرب» را بشکند! در عین حال همچنان راه برای بررسی بودجه باز است. بر اساس آیین‌نامه داخلی «کمیسیون تلفیق»، یک سوم از نمایندگان در صحن علنی می‌توانند بررسی دوباره بودجه در کمیسیون را خواستار شوند که البته تصویب آن، نیازمند رای دوسوم نمایندگان است.

الو شرق ۸۸۹۸۶۸۳۸

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **قربانی مهریه:** بنده خودم از افرادی هستم که در گذشته قربانی موضوع مهریه شدم. متاسفانه کسانی هستند که آبرومند هستند و می‌توانند با یکسری قوانین و شرایط بهتری مشکلشان را حل کنند اما الان به دلیل مهریه در زندان هستند و این زندان رفتن آنها هم نمی‌تواند هیچ حق و حقوقی را برای همسرشان زنده کند. خواهشمندم شما به این موضوع بپردازید. شاید قانون جدیدی را وضع کنند که هم خانم‌ها و هم آقایان کمتر متضرر شوند.

یک مخاطب

● **طرح‌های نیمه‌تمام بی‌پایان:** بسیاری از پروژه‌ها به دلیل نامعلومی نیمه‌تمام مانده و این موضوع باعث مشکلات فراوانی برای ساکنان شده است. به‌عنوان نمونه بزرگراه امام علی(ع) واقع در میدان شهید محلاتی، تونل امیرکبیر واقع در خیابان ۱۷شهریور، گودبرداری و ساخت پارکینگ طبقاتی در مقابل ایستگاه مترو شهیدحقانی، مسدود شدن تقاطع خیابان ۱۷شهریور و بزرگراه شهید محلاتی به علت راه‌اندازی مترو و طولانی شدن ساخت آنها گلایه‌های بی‌شمار مردم را به همراه آورده است. از شهردار تهران تقاضا داریم پیمانکاران را ملزم کند تا در ساخت‌وسازها، دقت و سرعت را سرلوحه کارهایشان قرار دهند تا بیش از این، مردم شاهد وقفه در ساخت‌وسازها نباشند.

علی‌اکبر فرقانی

● **بهداشت کجاست؟** برخی از سالن‌های غذاخوری میدان بار مرکزی تهران، واقع در بزرگراه آزادگان و بزرگراه فدائیان اسلام، بهداشت فردی و محیط را رعایت نمی‌کنند. با توجه به اینکه بهداشت در چنین جاهایی حساس بوده و نسبت مستقیم با تندرستی مردم دارد، ضرورت دارد مسوولان بهداشت به این محل‌ها مراجعه و به تخلف آشکار این واحدهای صنفی رسیدگی کنند.

مصطفی کریمی از تهران

● **حقوق اندک و مستاجری:** گرانی اجاره‌خانه و پایین بودن مزد اقشار حقوق‌بگیر به معضل تبدیل شده و آنها را در پرداخت اجاره‌خانه با مشکلات فراوانی مواجه کرده است که ضرورت دارد صاحبخانه‌ها به فکر مشکلات اقتصادی مستاجران باشند و آنان را دریابند! همچنین پیشنهاد می‌شود، دولت برای حقوق‌بگیران مستاجر تسهیلات ویژه‌ای درنظر بگیرد و در فیش حقوقی آنها مبلغی را به‌عنوان کمک مسکن پرداخت کند، البته نه مانند برخی موسسه‌ها ۱۰ هزار تومان! یک حقوق‌بگیر

● **فونت ریز:** سال‌هاست که روزنامه شرق را مطالعه می‌کنم ولی باور کنید با سن ۶۵ سال دیگر قادر به خواندن روزنامه شما نیستم. حروف روزنامه خیلی ریز است. خواهشمندم تصمیم جدی‌ای در این مورد گرفته شود.

یک مخاطب